

Lesarabrøv

Javnaðarflokkurin onki lært?

Orsøkin til at Verkamannafylkingin fór í valbólk við borgarligu flokknum, tá val fór fram av formanskapi og tingskrivarum og val av fíggj-

arnevnd, fiskivinnunevnd og marknaðarnevnd er ikki at vit valdu hetta fram um nakað annað.

Tá umboðini fyrri Verka-

mannafylkingina komu nýggi og óroynd í tingið áðrenn fyrsta tingfundin aftan á valið, fingi vit at vita at javnaðarflokkurin, tjóðveldisflokkurin og sjálvstýrisflokkurin høvdu skipað seg í valbólk.

Undirritaði fekk at vita frá tinglimi í hesum valbólk, at javnaðarflokkurin ikki ynskti verkamannafylkingina í valbólk.

Tá so var máttu vit gera skjótt av og vera í hinum valbólknum, um vit skuldu fáa umboðan í nakrari nevnd yvir høvur.

Só Vilhelm Johannesen og Sverre Midjord, latið vera við at lúga fyrifólki um hví verkamannafylkingin fór í borgarliga valbólk.

Hava tit í javnaðarflokkinum onki lært? Ella verður hetta arbeiðslagið komandi árin? Um tit ynskja samband við Óla Jacobsen, so hevur hann eina farteleson í lúmanum og telefax nærhendis. Óli fylgir væl við í samgongusamráðing-

unum her heima.

Verkamannafylkingin kann ikki lastast fyrri, at sambandsflokkurin hevur góða tíð at kanna samgongumøguleikarnar. Verkamannafylkingin fór til val uppá, at neyðugt var við breiðum samarbeiði á tingi, um samfelagið ikki skuldi bløða út. Fyribils sær ikki út til, at gomlu flokkarnir hava skilt tað neyðuga í hesum.

Verkamannafylkingin mælir øllum flokkum til at semjast um nøkur høvudsevn, fyrri síðan at fara til verka. Fáa vit ikki gongd á vinnulívnið aftur í stundini, so steðgar samfelagið heilt upp. Í samráðingarruppleggnum hjá sambandsflokknum er trupult at fáa eyga á skógin fyrri trøum. Heldur enn at leggja eftir verkamannafylkingini, átti javnaðarflokkurin at brúgt kreftirnar uppá at steðga borgarligu fyrirreikingunum til lønarmíðurskurð og privatisering av tí almenna.

Kristian Magnussen

Ingeborg og Óli hava einki skapt á Tvøroyri

Soleiðis byrjar grein í Sosialinum nr. 139, sum er skrivað av Sverra Midjord.

Hann sigur millum annað: »so eru vit komin so langt og so vita tey, sum valt hava fylkingina, at har er svik í tíðliga, ja, dekans týðliga kom tað til sjóndar, men hesum var roknandi við, um vit geva orðum Óla Jacobsens gætur, tá hann uppi í Útvarphúsinum segði, at teirra uppgáva var at knasa javnaðarflokkin«.

Fyri fyrst at koma til tað, sum verður sagt um svik. Her haldi eg, at tað kann sigast um tey flestu, sum stuðla og hava valt verkamannafylkingina, at tey eru fólk, sum hava verið trúgvir stuðlar hjá javnaðarflokkinum í nógv ár, og man tað ikki vera júst orsøkin (svik) til, sum greinskrivarin málber seg, at tey hava broytt støðu.

Sverre leggur eisini afturat, at tað ikki var Fiskimannafelagið við Óla Jacobsen ella Føroya Arbeiðarafelag við Ingeborg Vinther, sum hava

verið við at skapa nakað. Tey hava ikki og fara heldur ikki at leggja nakran grundarstein undir nakað arbeiðspláss á Tvøroyri. Hetta er beinleiðis ósatt, tí tað var júst Føroya Fiskimannafelag við Óla Jacobsen, sum veitti stuðul (kr. 200.000,-) til skip av Tvøroyri, so farast kundi undir royndarveðið eftir svartkalva, og sum øllum kunnugt, er henda royndarveðið stak væl eydnað. Ikki minst skapar hetta arbeiðspláss á Tvøroyri, har mesti parturin av hesari veiðu kemur upp á Jand og verður viðgjørður. Tað kundi væl hugsast, at tað ikki bleiv seinasta skipið av Tvøroyri, sum fær stuðul frá Føroya Fiskimannafelag til royndarveðið.

Lat meg til seinast siga við Sverra Midjord, sum jú ikki varð afturvaldur á Føroya Løgting: - Sjálfgjørt er væl gjørt.

Johan í Smiðjuni

Kristindómur og politikkur!

- Ein lítill viðmerking

Tvinna eru gravimar at fella í: Onnur er at vera: fundamentalt ignoranter og siga, at ein hevur valt Jesus og tí fer ein ikki á val aftur, tí ein hevur longu valt einaferð. Slíkt er tragikomiskt slag av totalari líkasælu.

Hin grevin er at vera fundamentalur opportunistur og blanda Várhara uppi alt og øll, og toga hann inn í hvørt mál sum vápn og amboð. Slíkt kann gerast ein keðilig misnýtsla.

Best er at vera staddur mitt ímillum hesi bæði, gera sína skyldu og velja valevni og listar og bara blanda Biblíuna uppi, har tað er neyðugt, t.d. viðv. fosturtøku, javnrættindum til kynsvillingar/samkynd, ósiðulig bløð og filmar, mál vinning til pappírleys hjún, loyvi til kristilig sjón-útvørp,

og pr. definition: javnstøðulógir.

Annars ikki, hvussu kann Biblían brúkast til politiskar rossahandlar, lokalpatriotiskan og útgarðingarpolitikk, smáklundur, kegl og keðilig politisk orðaskifti, lønarlækkingar/hækkingar, TAC o.s.á.

Sjálvandi er tað bara gott, um ein politikari biður hin altvaldandi um hjálp, men ikki sum hamara. Nei takk!

Fyri ikki at koma í kikaran hjá temum ignoranter og fundamentalistisku eri eg ein dulnevndur:

Kristin eygleiðari

P.S. Sá ikki meining í at nevna nakað skriftstað, óttaðist misnýtslu.

Eyðkvæmislinjan

svarar alt samdægrið á tlf. 18820.

Mikudagar kl. 19.00-21.00 fæst persónlig ráðgeving og serligir spurningar verða svaraðir.

Morgunlestrar í Útvarpi Føroya

27. juli-6. aug.

Sálmur og skriftstøð:

Mikudagur 27. juli

nr. 588 Boðar tú til allar tjóðir
Fyrra Kongabók 8,37
nr. 585 Tú aftagra land mitt

Hósdagur 28. juli (Ólavsekaftan)

nr. 243 Fedranna kirkja
Sálm. 100,5

Leygardagur 30. juli

nr. 587 So færdi aldaður hond
Jeremia 6,16
nr. 590 Vár Guð er verjan og verndin góð

Mánadagur 1. august

nr. 28 Guð, tú ilt tendraði mána og sól
Præd. 3,15
nr. 287 Eitt heim, eitt varandi heim ei her

Týsdagur 2. august

nr. 20 Øll vit við gleði halleluja kvøða
Seinna Kor. 1,24
nr. 4 Heilagti ljóð oss legg á tungu

Mikudagur 3. august

nr. 43 Tin miskunn, o Guð
Róm. 6,23
nr. 375 Miskunnarsami Guð, mildi Harri mín

Hósdagur 4. august

nr. 502 Við náði í Guðs hjarta
Róm. 6,23
nr. 345 Alt í føðurhendi er

Fríggjadagur 5. august

nr. 8 Alt tað, sum hevur fuglagløg
Róm. 14,7
nr. 21 Algóði Faðir, tú yndismilt bendir

Leygardagur 6. august

nr. 18 Alvalds Guð, vit prása tær
Róm. 14,8
nr. 22 Harrin signi oss og ráði

Dagsins tekstur

Níggjunda sunnudag eftir trinitatun

Kollek. Latum okkum øll biðja:

Harra, vár Guð, himmalski faðir! Tú, sum vælsignar arbeiði okkara og gevur okkum okkara dagliga breyð, vær biðjum teg: Verða okkum frá gírni og vek upp hjørtu okkara, so at vit av signing tíni fegin byta við fátæk fólk og vinna okkum vinir, sum kunnu taka ímót okkum í hinum ævigu bústaðnum. Gev okkum náði tína til at nýta gávur tínar soleiðis, at tá ið vit verða sett frá hesum húshaldi og verða færd fram fyrri dóm tín, vit tá kunnu finna frelsu og um ævir verða sæl fyrri son tín, váran harra, Jesus Krist, sum við tær livir og ræður í einleika heilaga andans, ein sannur Guð um aldur og ævir allar! Amen.

Epistulin skrivur Paulus ápostul í seinna brævi sínum til Timoteusar, 1. kap. 6-14. v.

Tess vegna minni eg teg á, at tú birtir upp at loga ta Guðs náðigávu, sum er í tær við áleggning handa mína. Tí at ikki gav Guð okkum mótløysis anda, men kraftar og kærleiks og hómsemis anda. Skammast tí ikki við vitnisburðin um váran harra ella við meg, fanga hansara, heldur skalt tú við mær tola ilt fyrri gleði-boðskaparins skuld samsvarandi Guðs kraft; hann sum frelsti okkum og kallaði okkum við heilagum kalli, ikki eftir gerningum okkara, men eftir síni egnu ráðgerð og náðini, sum okkum er givin í Kristi Jesu frá ævigum tíðum, men nú er vorðin alnum við opinbering frelsara várs, Krists Jesu, hann, sum gjørði deyðan til einkis og leiddi liv og óforgongileika fram í ljósið við gleði-boðskapinum, sum eg eri settur at vera boðberi og ápostul og lærari fyrri. Tess vegna líði eg eisini hetta; men eg skammast ikki við tað; tí at eg veit, á hvønn eg havi sett trúgv mína, og eg eri vísur í, at hann er mentur at varðveita tað, sum mær er litið til, til hin dagin. Hav tær sum fyridømi tey heilnæmu orðini, sum tú hoyrdi av mær, í trúgv og kærleika í Kristi Jesu. Verða um hin vakra gripin, sum tær er fingin, við heilagum anda, sum býr í okkum!

Hetta heilaga evangelið skrivur Lukas evangelistur, 12. kap. 32-48. v.

Ber ei ótta, tú fylgdi lítla, tí at væl hevur tað líkað faðir tykkara at geva tykkum ríkið! Seljið ognarlutir tykkara og gevið olmu. Gerið tykkum pungar, sum ikki verða slitnir, ein skatt, sum ikki minskar, í himlunum, har sum tjóvir ikki kemur at, og ei heldur mølur etur upp; tí at har, sum skattur tykkara er, har vil eisini hjarta tykkara vera. Lendar tykkara veri gyrdar, og ljós tykkara veri brennandi! Og verið tit sjálvir líkir monnum, sum biða eftir húsbónda sínum, tá ið hann kemur heim aftur úr brúðleypi, at teir við tað sama, tá ið hann kemur og bankar á dymur, kunnu lata honum upp. Sælir eru teir húskallar, sum húsbóndin finnur vakandi, tá ið hann kemur. Sanniliga sigi eg tykkum, at hann man gyrða seg og seta teir til borðs og fara at borðreiða fyrri teimum. Og um hann kemur á miðjari nátt, og um hann kemur í lýsing og finnur teir soleiðis, sælir eru teir. Men hetta skilja tit, at hevði húsbóndin vitað, hvønn tíma tjóvirin kom, tá mundi hann vakið og ikki latið verið innbrot í hús síni. So verið tit tá búir, tí at tann tíma, sum tit ikki hálða, kemur menniskjasonurin! Men Pætur segði við hann: »Harri, er tað okkum, tú sigur hetta líknisi, ella øllum øðrum eisini?« Og Harrin segði: »Hvør er tá hin trúgi og hygni húskallur, sum húsbóndin man seta yvir húsfólki sítt at geva teimum verðir teirra á rættum tíma? Sælur er tann húskallur, sum húsbóndin finnur gerandi soleiðis, tá ið hann kemur. Sanniliga sigi eg tykkum, at hann skal seta hann yvir øllum tí, hann eigur. Men um hesin sami húskallur sigur í hjarta sínum: »Húsbóndi mín man verða drúgvur at koma;« og hann tá fer at sláa dreingimar og arbeiðskonurnar og at eta og drekka og stoyta seg fullan, tá skal húsbóndin hjá tí húskalli koma ein dag, hann ikki væntar, og ein tíma, hann ikki veit av, og hægga hann sundur í tógva lutir og lata hann fáa lut sín við hinum ótrúgvu. Men tann húskallur, sum veit vilja húsbónda síns og einki hevur gjørt til reiðar ella gjørt eftir vilja hansara, skal fáa mong hæggi; men tann, sum ikki veit hann, og hevur gjørt tað, ið er hæggt vert, skal fáa fá hæggi. Men av einum og hvørjum, sum mikið er givið, skal mikið verða kravt, og einum og hvørjum, sum mikið er litið til, skal tess meira verða kravt av«.